

Nives Abdagić*

**Prednosti i slabosti novog sistema vrednovanja:
iskustva sudija nakon prve godine, prijedlozi za
izmjene i dopune**

Sadržaj

1. Uvod
2. Član 7 Kriterija - Mišljenje odjeljenja višeg suda
3. Zaključak

1. Uvod

Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH je u 2018. godini donijelo nove Kriterije za ocjenjivanje rada sudija u BiH (Kriteriji).¹ Oni se imaju primijeniti na ocjenjivanje rada sudija za 2019. godinu i dalje. Kriteriji su u pravosudnoj zajednici dočekani s značajnim kritikama o čemu se govorilo i na Stručnoj raspravi o vrednovanju rada sudija i tužilaca u BiH u organizaciji Centra za javno pravo i Pravnog fakulteta Sarajevo, održanoj 02. novembra 2018. godine.² Nakon prve godine ocjenjivanja sudija po novim Kriterijima vrijeme je da se saberu prva iskustva, da se identificiraju sporne tačke, te da se pokušaju dati prijedlozi za njihovo unapređenje. Ovim prilogom ću obraditi nekoliko uočenih problema radi nastavka stručne rasprave o vrednovanju rada sudija i tužilaca u BiH koju kontinuirano organizira Centar za javno pravo. Tema je od izuzetnog značaja za pravosudnu zajednicu jer doprinosi ciljevima koji su propisani u članu 2 Kriterija, a odnose se na:

- unapređenje djelotvornosti i kvalitete pravosudnog sistema kroz unapređenje stručnih i profesionalnih sposobnosti nositelja pravosudne funkcije,
- napredovanja u karijeri i utvrđivanja potrebe za obukom nositelja pravosudnih funkcija,
- unapređenja upravljanja pravosudnim institucijama i postizanja njihova učinkovitijeg i djelotvornijeg rada,
- unapređenja odgovornosti pravosudnog sistema i jačanja povjerenja građana.

* Autorica je sudija Kantonalnog suda u Sarajevu.

¹ Kriteriji za ocjenjivanje rada sudija u BiH, *Sl. gl. BiH* 93/18, 53/19 i 79/19.

² Usp. Zaključke sa prve stručne rasprave od 29. 07. 2018. pod linkom: http://www.fcjp.ba/templates/ja_avian_ii_d/images/green/Zakljucci_sa_strucne_rasprave_o_vrednovanju_rada_sudija_i_tuzilaca_u_BiH.pdf i sa druge stručne rasprave od 02. 11. 2018. pod linkom: http://www.fcjp.ba/templates/ja_avian_ii_d/images/green/Vrednovanje_2_zakljucci.pdf, očitavanje: 23. 04. 2020.

Dakle, velika su očekivanja od Kriterija, kako za organizaciju pravosuđa i nositelje sudijske funkcije, tako i za širu javnost. Podaci i iskustva prikupljena postupanjem po Kriterijima mogu se analizirati iz više uglova. Ovdje ću se koncentrirati na član 7 Kriterija - Mišljenje odjeljenja višeg suda, budući da neposredno učestvujem u sačinjavanju zabilješki i procjena za postupanje sudija iz Općinskog suda u Sarajevu.

Za iskustva po ostalim relevantnim aspektima ocjenjivanja sudija bilo bi uputno za potrebe stručne rasprave angažirati barem jednog predsjednika sudskog odjeljenja i jednog predsjednika suda, s obzirom na važnost i složenost zadataka koji su im dodijeljeni novim Kriterijima.

2. Član 7 Kriterija - Mišljenje odjeljenja višeg suda

Već je poznato da je novim Kriterijima napravljen svojevrsan zaokret u ocjenjivanju sudija i to uvrštavanjem u ocjenu analitičkog kvaliteta rada i odluka. Time se htjela napustiti dosadašnja čisto statistička ocjena rada sudija koja se mjerila kvantitativno (ostvarenom godišnjom normom) i kvalitativno (brojem ukinutih i potvrđenih odluka vraćenih sa više instance). Čisto statistički kriterij ocjenjivanja sudija bivao je predmet brojnih kritika te se opravdano ukazivalo da se ne odražava stvarno stanje o radu nositelja sudijske funkcije.

Članom 7 novih Kriterija je propisano da u postupku ocjenjivanja predsjednik suda pribavlja i mišljenje o analitičkom kvalitetu rada i odluka od odjeljenja neposredno višeg suda koje odlučuje o pravnim sredstvima protiv odluka ocjenjivanog sudije. Mišljenje se priprema isključivo na osnovu zabilješki i procjena sačinjenih u postupku rješavanja predmeta ocjenjivanog sudije povodom izjavljenih pravnih lijekova, koje vijeće neposredno višeg suda kontinuirano bilježi na propisanom obrascu tokom perioda ocjenjivanja. Mišljenje sadrži opisnu procjenu za svaki element kao i konačnu procjenu na jedan od sljedećih načina: „ispodprosječno“, „prosječno“ i „natprosječno“.

Nadalje je članom 7 Kriterija propisano da zabilješke i procjene o analitičkom kvalitetu rada i odluka u pojedinačnom predmetu vijeće izrađuje na propisanom obrascu nakon vijećanja ili odmah nakon što predsjednik vijeća potpiše odluku donesenu o pravnom lijeku. Obrazac se čuva u spisu višeg suda, pri čemu će rukovodioci odjeljenja neposredno višeg suda, na osnovu zabilješki i procjena, pripremiti prijedlog analitičkog mišljenja koje će biti predmet razmatranja i usvajanja na sjednici odjeljenja.

Mišljenje odjeljenja mora sadržavati obrazloženje ključnih zabilješki i procjena iz obrazaca za svakog pojedinog sudiju, kao i poslovne brojeve predmeta na osnovu kojih je pripremljeno ovo mišljenje, a ono se ulaže u lični spis ocjenjivanog sudije. U vezi sa Mišljenjem odjeljenja neposredno višeg suda pokazale su se djelimično opravdane bojazni koje su iznesene u Osvrtu na Nacrt kriterija za ocjenjivanje rada sudija u BiH koje je Parnično odjeljenje Općinskog suda u Sarajevu dostavilo VSTV-u prije usvajanja konačnog teksta Kriterija.

Radi se o:

- „velikom broju subjektivnih ocjenjivača za koje se ne može pouzdano utvrditi da će u postupku davanja mišljenja postupiti na isti način“;
- „(ne)postojanju dovoljnog vremena sudija neposredno višeg suda da se posvete popunjavanju obrasca na temeljit način“;

- i o tome da se „među sudijama (se), osim u drastičnim razlikama, neće postići dovoljna iznijansiranoost razlika u kvaliteti zbog subjektivnih kriterija kojima su kriteriji prožeti“.

Navedene rezerve su dovele u pitanje valjanost podataka koji su dobijeni popunjavanjem obrazaca od vijeća neposredno višeg suda i posljedično tome preneseni u konačno Mišljenje. Poznato je, naime, da je VSTV višestepenim sudovima dostavio Orijentacionu listu za primjenu člana 7 stav 2 Kriterija³ koja je za građanska odjeljenja iznimno vrijedan i opsežan akt i trebao bi poslužiti kao osnovna alatka za formiranje zabilješki vijeća kada pristupa ocjenjivanju i kada daje konačan zaključak o analitičkom radu ocjenjivanog sudije i kvalitetu odluke koju je donio. VSTV je pored toga višestepenim sudovima dostavio i Obrazac za zabilješke vijeća koje odlučuje o pravnim sredstvima protiv odluka ocjenjivanog sudije za potrebe izrade analitičkog mišljenja neposredno višeg suda⁴. U ovom Obrascu su date osnovne upute radi lakšeg snalaženja vijeća koje ga popunjava.

Naizgled se čini da je VSTV ispunio svoj zadatak, te je višestepenim sudovima dostavio osnovne alatke za rad po članu 7 Kriterija. Međutim, i pored toga moje je mišljenje da se *ocjene analitičkog kvaliteta rada i odluka iz prve godine primjene novih Kriterija trebaju uzeti sa ozbiljnom rezervom*. Više je razloga za takav stav.

Kao *prvo*, kriterijima, orijentacionom listom, obrascima, uputstvima, se ne može promijeniti svijest i pravna kultura sudija, kako višestepenih vijeća koja sudjeluju u kreiranju konačnog Mišljenja, tako i sudija koje su ocjenjivane.

Drugo, opći je dojam da *sudije ocjenjivači* imaju izuzetan otpor prema zadatku koji im je dat članom 7 Kriterija. I dalje se, kao i u postupku donošenja Kriterija, mogu čuti izjave da se radi o „eksperimentu“, da sudije nemaju ovlasti da ocjenjuju rad drugih sudija, da se „ne treba zamjerati“, da se ne treba stvarati „zla krv“ među sudijama, da su sve sudije manje-više istog kvaliteta i da su svi prosječni, da ne treba sudijama stvarati negativne rezultate rada i onemogućavati ih u napredovanju, te da im ocjenjivanje oduzima previše vremena.

Kao *treće*, među sudijama, *čiji je rad ocjenjivan*, mogu se čuti različite primjedbe na račun kvalitete i kompetencija ocjenjivača. Ukazuje se na lične i subjektivne momente (animozitet, netrpeljivosti ili prijateljstva), iznose se lična opažanja o svom i tuđem radu, te se rade poređenja rada bez pretjerane samokritike i dostupnosti svih relevantnih informacija.

Svjesna sam da se navedene reakcije mogu učiniti očekivanim, ali nevažnim za konačan rezultat ocjenjivanja, međutim, to u praksi nije tako. U svim organizacijama je potrebno do maksimuma očuvati pozitivnu radnu atmosferu, kolegijalne i fer radne odnose, te graditi pripadnost radnoj organizaciji. U sudovima je to još više izraženo zbog specifičnosti sudačke funkcije, stalnoj izloženosti javnosti, te stalnim procjenama rada. Ocjenjivanjem su se ovi odnosi u značajnoj mjeri poremetili. Treba istaknuti da je sudijama Općinskog suda u Sarajevu dostavljen kompletan sadržaj Mišljenja za sve sudije iz njihovih odjeljenja sa brojevima predmeta iz kojih su dobili ispodprosječne ocjene, što je dovelo do situacije da su se sudije više bavile time ko je dobio takve ocjene i od kog vijeća, a ne stvarnim razlozima za ispodprosječeno ocjenjivanje.

³ Orijentaciona lista kao Prilog 1 čini dodatak ovog rada da bi učesnici Stručne rasprave mogli da se upoznaju sa njom.

⁴ Obrazac za zabilješke vijeća čini Prilog 2 ovog rada.

Također, ukoliko se vijeće višestepenog suda ozbiljno ne posveti zadatku ocjenjivanja i ovaj zadatak samo formalno, a ne i suštinski, odrađuje to dovodi do *neistinitih podataka o ocjenjivanom sudiji*, te se ne ostvaruje cilj Kriterija. Ukoliko se vijeće višestepenog suda ozbiljno ne posveti zadatku ocjenjivanja to narušava odnose među sudijama ocjenjivačima i ocjenjivanim sudijama. Ako će za sve sudije biti dato mišljenje „prosječno“ obezvređuje se rad sudija koje ulažu više truda i rada, te ih se potiče na prosječnost.

Na osnovu svega bih zaključila: *ukoliko se ostane kod ovakvog načina ocjenjivanja potrebno je iznaći način da se sudije višestepenih sudija ozbiljno uključe u proces ocjenjivanja i prihvate zadatke koji su im dodijeljeni Kriterijima*. Kako to postići je teško pitanje jer se u osnovi javlja nužnost promjene svijesti i pravne kulture do koje se ne može doći preko noći. Organizovanje stručnih diskusija i edukacija o toj temi, uvrštavanje savjesnog ispunjavanja ovog zadatka u ocjenu rada za ocjenjivača, aktivnija uloga i autoritet predsjednika odjeljenja višestepenog suda, svojevrsna provjera popunjenih obrazaca, su samo neke od mogućnosti ukoliko se VSTV odluči da ovaj značajan zadatak ostavi u nadležnosti vijeća višestepenih sudova. Očigledno je, naime, da sudije višestepenog suda imaju najbolji i kontinuiran uvid u rad sudija nižeg stepena, da mogu uočiti obrasce rada koji se ponavljaju (ispravne ili ne), te da mogu da steknu izvrsnu sliku o radu svakog sudiju pojedinačno. Potrebno je, međutim, tu sliku rada prikazati kroz pismene akte objektivno, realno, istinito, provjerljivo. Za ovaj zadatak se ne može reći da je po Kriterijima u prvoj godini ispunjen.

Eventualnim ispunjavanjem drugog zaključka samo djelimično će se otkloniti i bojazan o „velikom broju subjektivnih ocjenjivača koji ne postupaju jednoobrazno“, jer ona ostaje i pored Orjentacione liste za primjenu člana 7 stav 2 Kriterija za građanska odjeljenja. Različiti lični stavovi o kvalitetu sudske odluke, različit kvalitet sudije ocjenjivača, te različita posvećenost sudije ocjenjivača, su neizbježni, međutim, moraju se moći svesti na najmanju moguću mjeru. Po mojoj procjeni sastavljanje zabilješki na propisanom obrascu ne oduzima sudiji ocjenjivaču previše vremena, oko 5-10 minuta vremena za u prosjeku 10 ocjenjivanih predmeta mjesečno, što je nešto više od sat vremena na mjesečnom nivou. Stoga razloge za otpor u ocjenjivanju treba tražiti negdje drugo.

U tom pravcu ću naznačiti i primjere iz mojih zabilješki za sve tri vrste ocjene, s napomenom da je zadatak bio pažnju obratiti na:

- usklađenost uvoda, izreke i obrazloženja sudske odluke sa procesnim odredbama koje propisuju njihov sadržaj, potpunost i jasnoća obrazloženja, naročito sa stanovišta odgovora na sve zahtjeve, prigovore ili žalbene navode, kao i postojanje jasnih uputa nižestepenom sudu u slučaju ukidanja odluke;
- kvalitet obrazloženja sudskih odluka sa stanovišta sposobnosti pravilne ocjene dokaza i pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, pravne analize i analitičkog mišljenja, dosljednosti argumentacije u obrazloženju, poznavanja i primjene propisa i sudske prakse, uključujući i primjenu međunarodnih ugovora i prakse Evropskog suda za ljudska prava i drugih međunarodnih sudova;
- vještinu usmenog i pismenog izražavanja, a naročito sposobnost razumljivog i konciznog izražavanja, te upotrebu odgovarajuće pravne terminologije;

- kvalitet vođenja postupka pri čemu se naročito ima u vidu: sposobnost rješavanja kompleksnih predmeta; priprema za suđenje kroz pravilno pripremanje glavne rasprave/pretrisa, tačno definisanje radnji koje treba sprovesti na ročištu i dokaza koje treba izvesti, te koncentraciju dokaza; vođenje postupka u skladu sa načelom efikasnosti i ekonomičnosti, izbjegavanje neopravdanog odlaganja i odgađanja ročišta i preduzimanje zakonom propisanih mjera za obezbjedjenje prisustva okrivljenog, odnosno parničnih stranaka, svjedoka i vještaka, preduzimanje mjera radi sprečavanja zloupotrebe procesnih prava stranaka i drugih učesnika u postupku, poštivanje zakonskih rokova u zakazivanju i nastavcima ročišta/pretrisa/rasprava i preduzimanje zakonom propisanih radnji, koje moraju biti konstatovane u zapisnicima sa ročišta, za okončanje spora kroz zaključenje sudske nagodbe.

Sljedeće su zabilješke, primjerice, date za sve tri procjene analitičkog kvaliteta rada i ocjena:

a) *nadprosječan*:

- odluka apsolutno sačinjena u skladu sa odredbom člana 191 stav 4 ZPP-a, pri čemu je uredna i pregledna, pismena i bez gramatičkih grešaka;
- obrazloženje odluke ispunjava sve potrebne standarde da bi se ocijenila kao pravilna i zakonita, sa potpuno utvrđenim činjenicama i argumentovanim obrazloženjem;
- odluka urađena u skladu sa odgovarajućom zakonskom terminologijom, jasna, koncizna;
- postupljeno u skladu sa odredbama ZPP-a, pravilno procesno odlučivano tokom vođenja postupka na prigovore tužene strane;
- prvostepeni postupak je temeljito proveden u svim pravcima i donesena je odluka koja u potpunosti zadovoljava sve standarde pravilnog i zakonitog suđenja.

b) *prosječan*:

- odluka pretežno urađena u skladu sa odredbom člana 191 stav 4 ZPP-a;
- odluka se temelji na nespornom činjeničnom stanju, prvostepeni sudija je dijelom primjenio propis koji nije na snazi, Zakon o zabrani diskriminacije nije dosljedno primijenjen;
- odluka urađena u skladu sa odgovarajućom zakonskom terminologijom, dijelom sadrži uopšteno obrazloženje koje nije u potpunosti primjenjivo na konkretnu situaciju;
- postupljeno u skladu sa odredbama ZPP-a, međutim, nepotrebno su se provodili dokazi saslušanjem stranaka, jer se odluka temelji na ispravama kao dokazima i na nespornom činjeničnom stanju;
- iako je prvostepena odluka potvrđena, ista je s obzirom na prirodu spora (diskriminacija pri zapošljavanju) morala imati bolje obračunavanje sa tematikom predmeta spora.

c) *ispodprosječan*:

- odluka ne sadrži potpunu oznaku vrijednost spora, obrazloženje je površno napisano, ali ima dovoljno utvrđenih činjenica da bi se odluka mogla ispitati;

- odlučne činjenice prvostepeni sud je djelimično utvrdio pa je dio istih utvrdio ovaj sud u sjednici vijeća, međutim, sama pravna ocjena je površna i svedena na jedan pasus iako se radi o prilično složenom tužbenom zahtjevu i u osnovnom i u eventualnom dijelu, pa je ista nadomještena od strane ovog suda;
- odluka je napisana površno bez upuštanja u pravnu osnovanost tužbenog zahtjeva, propušteno je odgovoriti na argumentaciju stranaka;
- sudija nije pokazao zavidnu sposobnost za rješavanje kompleksnih predmeta, apsolutno je propušteno odgovoriti na argumentaciju stranaka u vezi eventualnog tužbenog zahtjeva, odluka o primarnom je zasnovana na veoma šturom obrazloženju, postoje odgode ročišta bez valjanih razloga;
- kvalitet vođenja postupka i napisane odluke ocijenjen je ispodprosječno s obzirom da je od strane drugostepenog suda iznova napisano skoro cjelokupno obrazloženje odluke da bi u konačnom tužiteljica dobila razloge odbijanja tužbenog zahtjeva.

Kako se vidi iz zabilješki data su osnovna zapažanja koja ne oduzimaju puno vremena, međutim, svakako da postoji prostor za poboljšanje i za detaljniji osvrt prema uputama iz Orjentacione liste za primjenu člana 7 stav 2 Kriterija za građanska odjeljenja. I pored toga nalazim da su date bilješke prikazale razloge za davanje svake od ocjena, a što je u konačnom i provjerljivo.

Iz procesa ocjenjivanja proistekao je i *treći zaključak*: Sudijama čiji je rad ocjenjivan pretežno je, mimo same godišnje ocjene, *stalo do mišljenja višestepenih vijeća* o njihovom radu. Taj potencijal treba iskoristiti s obzirom na veliki broj mladih sudija koji će usvojiti upute za poboljšanje svog rada, što samo govori o velikoj odgovornosti sudija ocjenjivača. Ovdje bih s tim u vezi navela i neke poteškoće koje sam uočila prilikom sastavljanja zabilješki i konačnog mišljenja:

- identificiranje tipskih predmeta za koje se ne sačinjava ocjena;
- da li se jednostavan ili srednje kompleksan predmet u kojem je postupak proveden u potpunosti pravilno i zakonito, može biti ocijenjen sa nadprosječnom ocjenom;
- da li se konačno mišljenje može davati samo na osnovu jedne ili dvije zabilješke za ocjenjivanog sudiju (koji je minimalan broj ocijenjenih predmeta);
- pri davanju konačnog mišljenja koji je procenat nadprosječnih ocjena potreban da bi ocjenjivani sudija dobio mišljenje nadprosječan (sve pregledane odluke, više od 50 %, više od 20 %, stavljanje u omjer prema ocjenama za ostale sudije);
- pri davanju konačnog mišljenja koji je procenat ispodprosječnih ocjena potreban da bi ocjenjivani sudija dobio mišljenje ispodprosječan (sve pregledane odluke, više od 50 %, više od 20 %);
- da li postoji prostor za nijansiranje kvaliteta rada sudija sa ocjenom prosječan (čvrsto prosječan, naginje ga nadprosječnom, naginje ka ispodprosječnom i slično);
- na koji način sastaviti konačno mišljenje kako bi ocjenjivane sudije dobile kvalitetne povratne informacije o svom radu i jasne preporuke za unaprjeđenje rada;

- kako napraviti razliku između rada na različitim referatima u sudovima koji imaju specijalizovana odjeljenja;
- na koji način podatke iz konačnog mišljenja prezentirati ocjenjivanim sudijama.

Kao posebno problematičnom se ukazuje moguća nejednakost u postupanju drugostepenih sudova u BiH budući da će se time dodatno stvoriti nejednakost u ocjenjivanju za sve prvostepene sudije. Dakle, nužno je ujednačiti i rad višestepenih sudova.

3. Zaključak

Kao što je uvodno i rečeno, ovdje sam se osvrnula na samo jedan od segmenata ocjenjivanja sudija po novim Kriterijima, koji se među sudijama pokazao dosta problematičnim. Iskustva iz prve godine ocjenjivanja po Kriterijama govore o potrebi promjene svijesti i pravne kulture sudija, pronalaženju načina za ozbiljniji pristup ocjenjivanju i ujednačavanju tog procesa od strane vijeća jednog suda i u različitim sudovima, propisivanja i dodatnih elemenata za konačno ocjenjivanje⁵, te pronalaženja adekvatnog načina prezentiranja rezultata ocjenjivanja ocjenjivanim sudijama.

Sagledavanjem cjelokupnog procesa davanja mišljenja neposredno višeg suda o analitičkom kvalitetu rada i odluka sudija neizbježno se nameće i potreba preispitivanja opravdanosti dodjele tako važnog zadatka sudijama višestepenih sudova. Istaknula bih da višestepene sudije nesumnjivo imaju najbolji i kontinuiran uvid u rad sudija čije odluke preispituju po pravnim lijekovima. Taj uvid je od neprocjenjivog značaja. Ukoliko sudije, međutim, uspostave i zadrže otpor prema ocjenjivanju po Kriterijima, analitička ocjena kvaliteta rada ocjenjivanih sudija će biti neistinita i neće služiti ciljevima koji se Kriterijima nastoje postići. U tom smislu je irelevantan uzrok otpora, iako će to prije svega biti dio mentaliteta našeg podneblja, osviještenost, etičnost i pravna kultura naših sudija. Zbog toga mi se nameće pitanje da li sudijama u BiH u pogledu evaluacije rada treba nametati pravnu kulturu sudija iz zemalja zapadne i sjeverne Evrope koje su u mnogočemu naprednije i razvijenije od BiH, ali nose i različito društveno i pravno naslijeđe. Svrsishodno bi u tom pravcu bilo anketirati sudije u BiH, te u ovisnosti od rezultata, dobiti među sudijama adekvatnog partnera u ostvarivanju ciljeva iz Kriterija (kakvu saradnju valja dalje pospješivati) ili tražiti druge načine analitičke evaluacije rada sudija.

Podsjećanja radi, u pripremama Kriterija sudije su smatrale da bi neovisne komisije VSTV-a sastavljene od istaknutih sudija trebale preuzeti konačnu funkciju ocjenjivača i kreiranja analitičke ocjene kvaliteta rada i odluka sudija. Time bi se izbjeglo postojanje prevelikog broja ocjenjivača i davatelja različitih mišljenja, a sami ocjenjivači bi mogli steći jasniju i objektivnu sliku o stvarnom kvalitetu svih ocjenjivanih sudija. Ove komisije ne bi imale kontinuiran uvid u rad ocjenjivanih sudija kao što to imaju višestepena vijeća, međutim, izbjegle bi se druge poteškoće o kojima je naprijed bilo riječi. Stoga VSTV pred sobom ima zadatak od izuzetnog značaja pri sagledavanju iskustava iz prve godine primjene Kriterija za ocjenjivanje sudija u BiH, a za nadati se da će Stručna rasprava povodom ove teme u organizaciji Centra za javno pravo polučiti kvalitetne, sadržajne i upotrebljive zaključke u tom pravcu.

⁵ Tiču se uočenih poteškoća u sastavljanju zabilježki i konačnog mišljenja.